

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XX. B. Virginis cor, ceu punctum, in liquido lacrymarum circulo
subsidit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Hic myrrhæ facies, sed faucia myrrha sub ipso
Sole fluit : lacrymor, sol quia nullus ades.

(a) Rebecca, Sara, Rachel pulcherrime Patriar-
charum coniuges.

(b) Noëmi ob famem diu in Moabitide hospes,
postliminiò redux, ex Noëmi, id est pulchrâ, iubet se
vocari Mara, siue amaram, ob amissos liberos.

ELEGIA XX.

B. Virginis cor, ceu punctum, in liqui-
do lacrymarum circulo subsidit.

- 1. Cor B. Virginis, vt punctum, stat in lacrymis;
cui O, quod suspirat, fit circulus.
- 2. Miratur vario solis in recursu Puerum adhuc
abesse.
- 3. Vt solstitium bis anno recurrit, Et sol tum quasi
stat in puncto; sic optat, vt puer qui sibi est
sol, se sistat matri, eiusque cordi insidat.
Ideoque monet vt redeat.

Mater inexhaustos vbi nubila depluit imbres;
 Confluxit bibulo plurima lymphæ solo.
 Vnde coit gemino de fonte volubilis erbis
 Lymphidus : his lymphis virgo cor abde tuum.
 Vt delphin, hoc maris amor natus aduena stagno,
 Spesque, metusque regit pinna biremis iter.
 Omnis eò geminis oculis vbi cogitur humor;
 Hic graue cor punctum triste doloris agit.
 Multa fugit varijs hinc linea fluxa querelis,
 Vnde sibi luctus circulus amplius ear.
 O suspirat hians; simul vberit vnda doloris;
 Logubris vnde nouis fletibus orbis ear.

O iterum

O iterum geminat, sic tu mi parne parentem?
 Sic miseram? quid adhuc it sine sole dies?
 Hei mihi! quam longum celer hora recurrit in annū,
 Dum queror, & vitæ tædia longa traho!
 Seu pater auricomus vitreo ciet æquore currum;
 Seu lauat hesperio spumea fræna mari:
 Nec cum sole redux oculis adlucet IESVS;
 Nec cum nocte meos visit, vt ante, lares.
 Nec saltem tanto radius breuis emicat astro;
 Conscia nec profugos signat arena pedes.
 Res similis monstro: luxit sine luce: nec vsquam
 Parua sub immensa luce vel aura micat.
 Iamque bis huc reduces aduertit Eous habenas;
 Nec tamen affulsit lætior inde dies,
 Si variat Titan bis seno sidera signo,
 Alternumque redux annus oberrat iter:
 Et bis in alterno, rota quæ fugit annua, puncto
 Sol tibi sistit hiems, sistit & æstus equos;
 Solstitiumque pari puncto discriminat impar,
 Feruidus hinc Cancer, frigidus inde Caper:
 Cur non æqua pares mihi temperat hora recursus,
 Nec variat curas spes reditura suas?
 Si mihi maror hiems, & amor mihi læta sit æstas,
 Cur nisi solstitium triste stat æger Amor?
 Si sua sidereus relegit vestigia Cancer;
 Et reuocet cursas huc Puer ipse suos:
 Obuia si stiterit longinquos meta labores;
 Solstitio hoc æstus quantus amoris eat!

ELEGIA XXI.

B. Virgo reuocat fugientem Puerum.

1. Pueri fugientis labor describitur.
2. Suspicitur Mater varijs de causis abesse Puerum.
3. Monet, vt tandem maternis fleclatur precibus.

Errabunda